ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Communications, le 25 janvier 1979, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière", a donné le 7 février 1979 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 25e januari 1979 door de Minister van Verkeerswezen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer", heeft de 7e februari 1979 het volgend advies gegeven :

Le projet a pour objet d'introduire un article 48bis dans le règlement général sur la police de la circulation routière.

Selon cet article, les véhicules qui transportent des marchandises dangereuses au sens de l'Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par route (A.D.R.) et qui doivent être munis d'un panneau orange, "doivent, dans toute la mesure du possible, emprunter les autoroutes".

1. Selon les explications du fonctionnaire délégué, l'obligation d'emprunter les autoroutes serait imposée,en vertu du projet,à tous les véhicules, qu'il s'agisse d'un transport national ou d'un transport international, dès lors que les marchandises transportées sont des marchandises dangereuses au sens de l'Accord européen et que les véhicules doivent, "en vertu de cet Accord", être munis d'un panneau orange.

En transport national, l'obligation de placer un panneau orange ne résulte pas directement de l'Accord européen, mais de l'arrêté royal du 15 mars 1976 relatif au transport des marchandises dangereuses par route à l'exception des matières explosibles et radioactives, arrêté qui renvoie à l'Accord. Le transport des matières explosibles et radioactives est réglementé par l'arrêté royal du 23 septembre 1958 portant règlement général sur la fabrication, l'emmagasinage, la détention, le débit, le transport et l'emploi des produits explosifs (notamment l'article 104) et par l'arrêté royal du 28 février 1963 portant règlement général de la protection de la population et des travailleurs contre le danger des radiations ionisantes.

.../...

Aucune disposition de ces arrêtés n'impose de munir d'un panneau orange les véhicules effectuant le transport de matières explosibles ou radioactives.

Si le Gouvernement entendait soumettre à l'obligation imposée par l'article 48bis nouveau les véhicules effectuant un transport national de matières explosibles ou radioactives, il ne pourrait le faire qu'en complétant à cette fin la réglementation interne.

Pour les mêmes motifs, la fin de l'alinéa 2 contient une restriction qui ne correspond pas à l'intention du Gouvernement. La rédaction suivante est proposée : " ... et qui, en vertu de cet Accord ou de dispositions réglementaires de droit interne, doivent être munis d'un panneau orange".

2. L'alinéa ler n'impose l'obligation d'emprunter les autoroutes que "dans toute la mesure du possible".

L'intention du Gouvernement est d'empêcher que les véhicules transportant des marchandises dangereuses traversent, sans nécessité, des endroits habités.

L'expression "dans toute la mesure du possible" ne traduit que faiblement cette intention du Gouvernement. Il est proposé de la remplacer par "sauf en cas de nécessité".

Het ontwerp heeft tot doel een artikel 48bis in te voegen in het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer.

Volgens dat artikel moeten de voertuigen die gevaarlijke goederen vervoeren in de zin van het Europese Verdrag betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (A.D.R.) en die voorzien moeten zijn van een oranje bord, "in al de mate van het mogelijke de autosnelwegen volgen".

1. Naar de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, zou de verplichting om de autowegen te volgen krachtens het ontwerp voor alle voertuigen, zo in het nationale als in het internationale vervoer, gelden wanneer de vervoerde goederen gevaarlijk zijn in de zin van het Europese Verdrag en de voertuigen "krachtens dat Verdrag" van een oranje bord voorzien moeten zijn.

Ter zake van het nationale vervoer volgt de verplichting om een orange bord aan te brengen niet rechtstreeks uit het Europese Verdrag, maar uit het koninklijk besluit van 15 maart 1976 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen, dat naar het Verdrag verwijst. Het vervoer van ontplofbare en radioactieve stoffen is gereglementeerd bij het koninklijk besluit van 23 september 1958 houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen (inzonderheid artikel 104) en bij het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van de werknemers tegen het gevaar van ioniserende stralingen.

Geen enkele bepaling van die besluiten schrijft voor dat de voertuigen die ontplofbare of radioactieve stoffen vervoeren, van een oranje bord moeten worden voorzien.

.../...

Mocht het voornemen van de Regering zijn dat de in het nieuwe artikel 48bis opgelegde verplichting ook zal gelden voor voertuigen die nationaal vervoer van ontplofbare of radioactieve stoffen verrichten, dan kan zij dat alleen bereiken door de interne reglementering in die zin aan te vullen.

Om dezelfde redenen beantwoordt de beperking die aan het slot van het tweede lid gesteld wordt, niet aan de bedoeling van de Regering. Als tekst wordt voorgesteld : "... en die krachtens dat Verdrag op krachtens verordeningsbepalingen van intern recht voorzien moeten zijn van een oranje bord".

2. Volgens het eerste lid moeten de "autosnelwegen" slechts "in al de mate van het mogelijke" worden gevolgd.

De Regering wil voorkomen dat voertuigen die gevaarlijke stoffen vervoeren, nodeloos door bewoonde plaatsen rijden.

Met de woorden "in al de mate van het mogelijke" wordt die bedoeling van de Regering slechts zwak weergegeven. Voorgesteld wordt ze te vervangen door de woorden "behalve in geval van noodzaak".

La chambre était composée de

Messieurs : P. TAPIE, président de chambre,
de Heren : kamervoorzitter,

H. ROUSSEAU, conseillers d'Etat,
Ch. HUBERLANT, staatsraden,

R. PIRSON, assesseurs de la section de législation,
F. RIGAUX, bijzitters van de afdeling wetgeving,

Madame : J. TRUYENS, greffier.
Mevrouw : griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. TAPIE.

Le rapport a été présenté par M. J. COOLEN, premier auditeur.

De kamer was samengesteld uit

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. TAPIE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. COOLEN, eerste auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

J. TRUYENS. P. TAPIE.